

indhegnet Jagtremise at opstille Klovfugle-Satse paa Bøle, samt et Raabud om, at flige Satse, (og andre Fangstredskaber, hvori Dyr kunne fanges levende) skulle eftersees mindst 4 Gange i Døgnet, og de fangne Dyr dræbes straks.

Med Hensyn til de Dyrearter, som ifølge § 6 søges gjorte fuldstændig fredløse, skal man tillade sig at bemærke følgende:

I ethvert Fald uden for meget ensidige Søgeres Kreds turde det være en almindelig hævdet Grundsetning, at Moderdyret ikke bør dræbes, medens det endnu har en Yngel, som er ude af Stand til at ernære sig selv, og derfor maa dø af Sult, medmindre man samtidig med Moderen, ogsaa dræber Ynglen.

Den modsatte Fremgangsmaade betragtes heldigvis af den offentlige Mening som noget i høj Grad utilbørligt, især hvor der ikke foreligger saadanne højere Interesser, som skulde kunne, om end ikke retfærdiggøre, dog undskylde flige Handlinger, forudsat, at de øves rent undtagelsesvis.

Bestyrelsen skal derfor tillade sig ret indtrængende at bede det høje Landsting om at tage under velvillig Overvejelse, om der for de saakaldte „skadelige“ Dyr maatte kunne udvirkes Fredning i Yngletiden.

For Kragers og Raagers Bedkommende vilde en saadan kortere Fredning jo derhos medføre den Fordel, at de flyvefærdige Unger, der afgive et særdeles godt Fødeemne, medens de ældre Fugle ere uspiselige, vilde blive et mædnyttigt, jagtbart Bildt af ikke ringe økonomisk Betydning.

For Dyrebestyttelsesforeningen er Formaalet med ovennævnte Forslag naturligvis at undgaa Lovbestemmelser, som hjemle Grusomhed, og som derfor ogsaa ville virke demoraliserende.

Nedenstående Oplysninger om de i § 6 nævnte Fugles Levesæt skyldes en anset dansk Ornitholog, hvis Mening, efter hvad der er os bekendt, deles af flere andre af vore videnskabelige Jagtmænd. Maatte de paa nøje Studium grundede Fakta overbevise det høje Landsting om, at adskillige af disse Fugle burde fredes og saaledes unddrages Bestemmelserne i § 6. Ganske specielt gælder dette om Blisshøns, Lappedykkere, Hætte-terner, Isfugle og Vandstøere, men ogsaa Krager, Raager, Skovstader og Tornstader burde nyde Bestyttelse, de 2de førstnævnte paa Grund af den store Betydning, de have for Vandbruget, de øvrige som særdeles interessante Led i den danske Fauna og derhos enten slet ikke eller dog kun i meget ringe Grad i Stand til at gøre nævneværdig Skade.

1. Den store Hornugle er saa godt som udryddet af Landet og har af den Grund Krav paa Bestyttelse. Den kan ganske vist tage en Hare, men dens sædvanlige Føde er Mus og Krager.
2. Krager og Raager ere overordentlig virksomme til Udryddelsen af Oldenborrelarver, Knoporme m. v. og saaledes til stor Nytte for Vandbruget. Naar der bevilges Midler til Udryddelse af Oldenborrelarver, synes det ikke konsekvent, at gøre Oldenborrens værste Fjender fredløse.
3. Skovstaden har hidtil været fredet fra 1ste Februar til 11te September. Den er en altædende Fugl, der lever af store Insekter, af Agern og lign.; ganske vist tager den ogsaa andre Fugles Æg og Unger, naar den faar Lejlighed dertil, men det er i høj Grad tvivlsomt, om den gør mere Skade end Gavn. — Utvivlsomt er det derimod, at Skove, hvor Fuglene saa Lov til at raade sig selv, vrimsle af Smaafugle, selv om der ogsaa er Skovstader.
4. Tornstaden. Om denne Fugl gælder noget lignende som om Skovstaden, dog er den mere udelukkende insektædende. Noget nævneværdig Skade paa Smaafugle kan den ikke gøre.
5. Blisshønen er nu fredet til 11te September, men foreslaas gjort fredløs. — Den er en aldeles uskadelig Fugl; den lever ikke af Fisk, men af Vandplanter og Vandinsekter.

Blisshønen er en af de ejendommeligste af Landets Fugle og en af de muntreste, der færdes paa vore Søer. De faas vel indbyrdes i Yngletiden, men Naturforskerne oplyse, at Blisshøns og Vønder trives udmærket godt sammen.

6. Lappedykkere leve af Vandinsekter og Vandplanter; kun undtagelsesvis tage de Smaafiske. De leve fredelig sammen med Vønder og andre Vandfugle, og at de æde Vølinger er en gammel Overtro, som rimeligvis skriver sig fra, at man ofte finder Dunsjer i dens Nave; men Fjerene ere dens egne. I England ere Lappedykkerne fredede, og det er aldeles ufatteligt, hvorfor de skulle være fredløse i Danmark.